



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 379/2025
01.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Милошевића, поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К бр. 2030/24, Кв. бр. 2035/24 од 15.11.2024. године и Вишег суда у Београду Кж2 бр. 2199/24 од 28.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 01.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Милошевића, поднет против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К бр. 2030/24, Кв. бр. 2035/24 од 15.11.2024. године и Вишег суда у Београду Кж2 бр. 2199/24 од 28.11.2024. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду К бр. 2030/24, Кв. бр. 2035/24 од 15.11.2024. године, према окривљеном АА на основу одредбе члана 211. став 1. тачка 3) у вези члана 216. став 3. и члана 334. став 2. Законика о кривичном поступку, продужен је притвор одређен решењем судије за претходни поступак Првог основног суда у Београду Кпш Д бр. 270/24 од 16.10.2024. године, који се рачуна од 15.10.2024. године и по овом решењу може трајати 30 дана, а најдуже до 14.12.2024. године.

Решењем Вишег суда у Београду Кж2 бр. 2199/24 од 28.11.2024. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Милошевића, изјављена против решења Првог основног суда у Београду К бр. 2030/24, Кв. бр. 2035/24 од 15.11.2024. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног, адвокат Мирослав Милошевић због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијана решења укине и „окривљеног пусти да се брани са слободе или укине решење о продужењу притвора и

донесе меру кућног притвора под електронским надзором или примени неку од других блажих мера у складу са својим законским могућностима“.

Врховни суд је доставио Врховном јавном тужиоцу примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у складу са одредбом члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и, у смислу члана 490. ЗКП, одржао седницу већа о којој сходно члану 488. став 2. ЗКП није обавестио Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац окривљеног поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и у истом навео, да суд приликом доношења решења о продужењу притвора, није са посебном пажњом узео у разматрање околности из члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП, те није правилно ценио чињеницу да је потребно утврдити постојање нарочитих околности које указују да ће окривљени у кратком временском периоду поновити кривична дела, а које околности указују на виши степен опасности од понављања кривичних дела, већ је суд погрешно као особиту околност ценио чињеницу да је окривљени изашао на слободу из КПЗ-а у Нишу дана 28.06.2004. године, не појашњавајући да је изашао из притвора у истрази, који је трајао двадесетак дана, за несродно дело, а која чињеница није од значаја при одлучивању да ли су испуњени услови за продужење притвора, на који начин је по наводима из захтева учињена повреда закона из члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП.

Осим тога, у поднетом захтеву бранилац наводи да је побијаним одлукама учињена и повреда одредбе члана 16. и члана 10. ЗКП, са образложењем да суд не приступа систематски разматрању свих чињеница и околности приликом доношења одлука, као и да ограничење слободе и права окривљеном нису биле неопходне за остварење циља поступка.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 10, 16. и 211. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић,с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић,с.р.**

- 3 -

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић